

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/1091/2015
Identifikačné číslo spisu: 7113201058
Dátum vydania rozhodnutia: 30.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Vladík
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7113201058.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu N., bývajúceho v F., zastúpeného advokátom JUDr. Rastislavom Lenartom, so sídlom v Košiciach, Pollova 32, proti žalovanej Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s., so sídlom v Košiciach, Komenského 50, zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Kerecman, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Rázusova 1, o neplatnosť skončenia pracovného pomeru dohodou a o náhradu mzdy, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 41 Cpr 1/2013, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 8. apríla 2015 sp. zn. 2 CoPr 6/2014, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 8. apríla 2015 sp. zn. 2 CoPr 6/2014 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej iba „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 10. apríla 2014 č. k. 41 Cpr 1/2013-64 zamietol návrh žalobcu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru dohodou a o náhradu mzdy.
2. Krajský súd v Košiciach (ďalej iba „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu proti vyššie uvedenému rozhodnutiu, rozsudkom z 8. apríla 2015 sp. zn. 2 CoPr 6/2014, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ustanovením § 219 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej iba „O.s.p.“).
3. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca dovolanie. Namietal, že v konaní došlo k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom podľa ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), že konanie bolo postihnuté tzv. inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), ako aj to, že rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).
4. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že žalobcovi nebola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a v konaní nedošlo ani k žiadnym iným vadám podľa ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p., ktoré by zakladali prípustnosť dovolania. Žalovaná sa s podaným

dovolaním nestotožňovala a navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podané dovolanie odmietol ako neprípustné.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C.s.p) po zistení, že dovolanie podala strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu treba zrušiť (podľa § 449 ods. 1 C.s.p.).

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalobcu bolo podané 1. júla 2015, teda pred 1. júlom 2016, za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C.s.p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 a § 238 O.s.p.

7. S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ktoré ukladalo dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku (§ 238 O.s.p.), ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nebolo prípustné podľa § 237 ods. 1 O.s.p.

8. Predmetné dovolanie by bolo prípustné iba ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Dovolateľ procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. nenamietal a ich existencia ani nevyšla v dovolacom konaní najavo.

9. Žalobca vyvodzoval procesnú vadu konania vymenovanú v ustanovení § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. z toho, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné pre absenciu podrobného odôvodnenia.

10. Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) bol taký procesne nesprávny postup súdu, ktorý mal za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení strany, ktoré jej poskytoval Občiansky súdny poriadok. O procesnú vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. išlo najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal strane jej procesné práva.

11. Z rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), vo veci Trančíková proti Slovenskej republike z 13. januára 2015 (sťažnosť č. 17127/12) vyplýva, že vyjadrenie strany (vrátane vyjadrenia k opravnému prostriedku protistrany), ktoré obsahuje riadnu právnu a skutkovú argumentáciu je potrebné považovať za také vyjadrenie, ktoré je potrebné subsumovať pod požiadavku, aby strany mali možnosť dozvedieť sa o ňom a eventuálne sa k nemu aj vyjadriť. Z predmetného rozhodnutia, ako aj z ďalšej judikatúry ESLP vyplýva, že konkrétny význam dotknutého vyjadrenia je málo dôležitý, keďže je na stranách, aby posúdili, či si dokument vyžaduje, aby sa k nemu vyjadrili alebo nie. Zároveň ESLP v predmetnom rozhodnutí konštatoval, že nedoručenie vyjadrenia protistrany k opravnému prostriedku podanému sťažovateľkou v jej veci proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa je porušením článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

12. V predmetnom spore došlo k rovnakej procesnej situácii, nakoľko žalobca podal odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Košice I z 10. apríla 2014 sp. zn. 41 Cpr 1/2013, ku ktorému žalovaná podala 30. júla 2014 vyjadrenie (č. 1. 90) obsahujúce riadnu skutkovú a právnu argumentáciu. Toto bolo na súd prvej inštancie doručené. Žalobcovi ako odvolateľovi, resp. jeho právnomu zástupcovi toto vyjadrenie zo strany žalovanej následne doručené nebolo, teda s ním nebol oboznámený.

13. Preto možno konštatovať, že týmto postupom odvolacieho súdu, ktorý nedoručil vyjadrenie

žalovanej k odvolaniu žalobcu došlo k porušeniu článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a zároveň k odňatiu mu možnosti konať pred súdom, čo bolo treba považovať za procesnú vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Z toho dôvodu sa preto Najvyšší súd Slovenskej republiky nevyjadril k ďalším námietkam dovolateľa.

14. Odňatie možnosti konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) zakladalo nielen prípustnosť dovolania, ale aj jeho dôvodnosť. Dovolací súd preto podľa § 449 ods. 1 C.s.p. rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

15. O výške náhrady trov dovolacieho konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.